

عنوان مقاله:

پژوهشی در تاثیر کلیله و دمنه و الادب الصغیر والکبیر در ادب عربی (مطالعه موردپژوهانه: امثال مولد)

محل انتشار:

کاوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره 3، شماره 11 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

خلاصه مقاله:

امثال مولد به حکمت‌هایی گفته می‌شود که هویتی نامشخص دارند و در دوره عباسی اول از فرهنگ‌های مختلف از جمله ایران، یونان و هند به زبان و ادبیات عرب نفوذ کرده‌اند. حجم عظیم و گسترده ترجمه‌هایی که در عصر عباسی شکل گرفت، از عواملی است که موجب انتقال این امثال به فرهنگ عربی شد. یکی از عمده‌ترین فرهنگ‌های موثر این دوره، فرهنگ ایرانی بود که توانست از طریق ترجمه در دل اعراب بادیه نشین راه پیدا کند. هدف این پژوهش آن است که با بررسی و جست و جوی امثال مولد، در میان آثار شاخص‌ترین نویسندگان ایرانی (ابن مقفع) در عصر عباسی، از یک سو تاثیر آثار این نویسندگان را در ادب عربی بررسی کند و از دیگر سو، با استناد به منابع عربی به سرچشمه ایرانی پاره‌ای از این امثال دست یابد. اشاره به مضامین مشترک این امثال در ادب فارسی نیز علاوه بر گامی در ادب تطبیقی، قرینه‌ای است برای اثبات این فرضیه که بخش عمده حکمت‌های ادب فارسی، ایرانی است.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: امثال مولد، فرهنگ غیر عربی، ابن مقفع، الادب الصغیر والکبیر، کلیله و دمنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795014>

